

142

1662. Πρακτικὸν ἐπιτρόπων Νάξου τῆς 10 Φεβρουαρίου,
ἐν 193, σ. 10–11.

« . . . δικόης δὲν ἔχει ἔξουσίαν νὰ ἔξομοιράσῃ πρὸς τὰ παιδιά του καὶ νὰ κοντετζιοράρῃ πρὸς αὐτά, καθὼς είχε τοῦ φανῆ, τὸ πρᾶγμα τῆς μάννας ποὺ ἔχει ἀποθάνει δίχως διάταξιν καὶ κάμυοντας δικόης τέτοια ξομοιρασιὰ καὶ κοντετζιόνες δίχως θέλημα καὶ δοδίνιαν τῆς μάννας τὸ λένε νὰ γροικοῦνται κατὰ τὰς ἄνωθε τάξεις τοῦ τόπου μας ἀνοφέλετες καὶ ἀνήχοηστες. Καὶ διμοίως πάλιν ή μάννα, μὴν ἔχοντας ἀδειαν καὶ δοδίνιαν ἀπὸ τὸν ἀποθαμένον τῆς συμβίον, δὲν ἡμπορεῖ καὶ αὐτῇ νὰ ἔξομοιράσῃ καὶ κοντετζιοράρῃ τὰ καλὰ καὶ ὑπάρχοντα τοῦ ἀνδρός της πρὸς τὰ παιδιά της, καθὼς είχε τῆς φανεῖ, ἀμὴ δῆλα τὰ νόμιμα παιδιὰ κληρονομοῦν στὰ ἵσια τὰ καλά του ἀποθαμένον των γονιοῦ, δίχως νὰ ἐμπορῇ δικόης γονιός νά τα κοντετζιοράρῃ ή νὰ τῶν τὰ ἔξομοιράσῃ . . . ».

143

1662. Ἀκύρωσις ἀγοραπωλησίας ἐν Μυκόνῳ,
λόγῳ τοῦ ὅτι τὸ ἀκίνητον «δὲν ἥτορ ἀγορασμένο μὲ στιμαριστάδες, κατὰ τὴν τάξιν τοῦ τόπου», ἐν 296, ἀριθ. 49.

144

1662. Πώλησις ἀκινήτου ἐν Μυκόνῳ,
«μὲ θέλημα τῆς γυναικός του καὶ τῶν παιδιῶν του, ὀλορῶ, πανδομένω καὶ λεύθερω»,
ἐν 296, ἀριθ. 50.

145

1662. Ψήφισμα 25 Ἰουνίου Ἐνετικῆς Συγκλήτου, περὶ μεικτῶν γάμων εἰς
τὰς ἐν τῇ Ἀνατολῇ Κτήσεις.
Πρβλ. ἀριθ. 98 καὶ 99.

146

1663. Ἀκύρωσις πωλήσεως ἐν Μυκόνῳ,
ἐν 296, σ. 56–57.
« . . . δποῖος κριτῆς, γροικῶντας τὸ ἄνωθεν στρονμέντο, πῶς δὲν ἥτορ ἀγορασμένο μὲ στιμαριστάδες, κατὰ τὴν τάξιν τοῦ τόπου . . . ».

147

1663. Ἐνστασις κατὰ πωλήσεως ἀκινήτου ἐν Μυκόνῳ, ὑπὸ γείτονος,
λόγῳ δικαιώματος προτιμήσεως,
ἐν 296, ἀριθ. 1.
« . . . δ. Φ. B. . . ἥκοντραδίζοισεν . . . ώσαν πλέον πρόσιμος ἐδικός καὶ ἥφερεν τὰ γρόσα

τὴν ἀγορὰ τοῦ σπιτίου, τὰ ὅσα τὸ εἶχαν στιμαρισμένο καὶ ἥβαλέν τα εἰς τὴν καντζιλαρία καὶ περάσοντας ἡμέρες τρεῖς, ἥλθεν ἡ (ἀγοράστραια) καὶ ἡμέτρησάν τη τὴν ἄρω ἀγορά . . . καὶ τὸ στροφούμέντο τὸ ἀντίκρυντον νὰ εἴναι νουλάδο καὶ τὸ σπίτι νὰ εἴναι τοῦ ἄνωθεν Β . . .». Πρβλ. δμοίας πράξεις, αὐτόθι, ἀριθ. 8, 12, 25, ἴδιου ἔτους.

148

1663. Ἀκύρωσις ἀγοραπωλησίας ἀκινήτου ἐν Μυκόνῳ,
λόγῳ τοῦ ὅτι τὸ ἀκίνητον «δὲν ἦτορ ἀγορασμένο μὲ στιμαριστάδες, κατὰ τὴν τάξιν τοῦ τόπου», ἐν 296, ἀριθ. 68.

149

1663. Διὰ συμβολαίου ἐν Μυκόνῳ, ὁ πατὴρ καταλείπει αληρονόμον τὴν θυγατέρα του ἐπὶ ὡρισμένου ἀκινήτου,
ἐν 296, ἀριθ. 130. Πρβλ. αὐτόθι, ἀριθ. 202.

150

1663. Διὰ συμβολαίου ἐν Μυκόνῳ,
«δύο ἀδέλφια . . . αἱ δποῖες, ἐπειδὴ καὶ νὰ μὴν τὰς εἶχασι ξεμοιρασμένας . . . καὶ τὴν σήμερον οἱ ἄνωθεν δύο συβαστικῶς ἐπροκαλέσασι τὸν Π. καὶ Λ. καὶ ἐδόσασιν πᾶσαν ἔξουσίαν διὰ νὰ πᾶσι νὰ τὰς ἐμοιράσουν, κατὰ τὴν συνήθεια τοῦ τόπου . . .»,
ἐν 296, ἀριθ. 139.

151

1663. Φιρμάνιον σ. Μωάμεθ Δ', ὑπὲρ τῶν ἀρχόντων Βλαχίας,
ἐν 369, Γ' σ. 373–375.

152

1663. Τόμος τῶν τεσσάρων πατριαρχῶν,
ἐν 70, Α' σ. 341–368.

«Τόμος ζητημάτων τινῶν ἀναγκαίων, ὃν αἱ λύσεις ἐγένορτο παρὰ τῶν . . . τεσσάρων πατριαρχῶν καὶ ἔξεδόθησαν δοκιμασθεῖσαι κατὰ τοὺς ὅρους καὶ κανόνας τῆς καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, ἐν εἴδει ἐρωτήσεως καὶ ἀποκρίσεως . . .». — Ἐρωτήματα 25. (Ἴσως ὁ Μ. Γεδεών, ἐκ λόγων σκοπιμότητος, ἐν Κπ ἐκδίδων τὸν τόμον τοῦτον, ἐτροποποίησε τὸ κείμενον· τοῦτο ὑποδηλοῦ ἡ ἐν σημειώσει του, ἐν σ. 368, φράσις: «ἔξοβελισθεισῶν φράσεων τινῶν, ὃν ἡ ἐκτύπωσις, μακρὰν τοῦ κέρδος ἐπενεγκεῖν, ἵσως ἀποφέρει ζημίαν». Ἐκ τῶν ἐρωτήσεων τούτων νομικῶς ἐνδιαφέρουσαι είναι αἱ ὑπ' ἀριθ. α', β', γ', δ', ε', ιγ', κε'.
α' — Τί ἐστὶ βασιλεύς;

β' — Ἄρα δεῖ ἀπλῶς πάντας καὶ μάλιστα τὸν κατὰ τόπον ἐπίσκοπον ἡ πατριάρχην ὑπεί-

